

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **Ing. P.Š.**, bytem ..., zastoupeného: JUDr. Dagmar Vrbecká, advokátka, sídlem Svazu bojovníků za svobodu 68, 337 01 Rokycany, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2018 č.j. ..., o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-31.10.2017 – ... ze dne 31.10.2017 se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Dagmar Vrbecké na nákladech řízení částku ve výši 2.600,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 2.5.2018, k níž byla následně připojena i kopie napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 1.3.2018 č.j. ..., jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-31.10.2017-424/... ze dne 31.10.2017, kterým mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 7.8.2017 dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**) ve výši 7.163,-Kč měsíčně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 31.8.2017 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 45%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 1.3.2018* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 22.2.2018 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona,

neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B), položce 10c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%, přičemž lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv střed vymezeného rozpětí, tj. 45%.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 1.3.2018, kdy zejména namítal, že dle nálezu lékařky FN Plzeň, I. Interní kliniky, angiologická ambulance MUDr. L. Š. ze dne 7.6.2017 je uvedena ohledně jeho zdravotního postižení klasifikace CEAP 6, což je i v nálezu ze dne 2.3.2018, avšak v napadeném rozhodnutí tento diagnostický nálezn uveden není a rozhodnutí tak vychází z chybně určené procentní výměry poklesu pracovní schopnosti, přitom uvedené postižení je vymezeno v položce 10d) v kapitole IX, odd. B vyhlášky, tedy stadium IV, kde je rozmezí 50-70%. S ohledem na uvedené mu měl být přiznán invalidní důchod 3. stupně s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením dle § 3 vyhlášky. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání invalidního důchodu 3. stupně počínaje dnem 7.8.2017.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce* a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.8.2017 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 21.2.2018 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B), položce 10c), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity: 7.8.2017 (doba platnosti posudku: trvale).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 25.6.2018 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), za současného stavu setrvala na svém rozhodnutí ze dne 1.3.2018 a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 1.3.2018 bylo žalobci doručeno dne 6.3.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru interního lékařství *po jednání konaném dne 7.9.2018*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno také dnem 7.8.2017 (kožní vyšetření). Dle doložené dokumentace a konzultace internisty byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je chronická žilní insuficience, insuficience perforátorů vpravo na bérce, bez obstrukce hlavního žilního systému, bérkové vředy vlevo - CEAP 6; trombofilní stav na podkladě heterozygotní formy

protrombinové mutace, kombinovaná MTHFR mutace a stav po klíšťové meningoencefalitidě (2008) s residuálním lehkým amyotrofickým syndromem vpravo, postencefalickým syndromem; je v péči psychiatra pro středně těžký reaktivní depresivní syndrom. Komise dále uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o stadium IV, s těžkým omezením funkce končetin, těžkým omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti, stadium C6 podle CEAP. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 60% podle kapitoly IX, oddílu B, položky 10d) přílohy vyhlášky, tj. ve středu taxace (50-70%) s ohledem na to, že postižení tohoto stadia je na levé dolní končetině, nikoliv na obou končetinách. Přihlédnuto bylo i k ostatním postižením jako postencefalický syndrom a k psychiatrické diagnóze - středně těžká depresivní nálada, neurotopický nález je zcela v normě. Též bylo uvedeno, že s ohledem na vysokoškolské vzdělání a to, že žalobce je schopen pracovat na poloviční úvazek, je jasné, že jeho pracovní potenciál není vyčerpán. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky, ani není důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 60%. Komise rovněž uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise uvedla, že navýšení o 10%, jak navrhuje právní zástupkyně žalobce je možné pouze nad horní hranici taxace, což tady není možné (nebyla přiznána horní hranice míry poklesu daného rozmezí). Platnost posudku stanovena trvale vzhledem k charakteru a průběhu onemocnění. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V § 4 odst. 1 vyhlášky je stanoveno, že v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 1.3.2018*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7.9.2018 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.3.2018 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 31.10.2017 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 7.8.2017 k poklesu míry pracovní schopnosti o 60%. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí u příslušné OSSZ Plzeň-město a poté u ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%). PK MPSV po zhodnocení předložených lékařských zpráv uvedených v posudku uznala žalobce invalidním od 7.8.2017, tj. od stejného data jako u OSSZ i v námitkové řízení, avšak pro invaliditu druhého nikoli prvního stupně.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 7.8.2017 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 7.9.2018, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 26/2018-41 ze dne 12.12.2018, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí

vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 1.3.2018.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce dne 1.11.2018 požadoval náklady řízení ve výši 3.900,-Kč představující náhradu tří úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, další porada dne 2.5.2018 (11.00-12.10), sepis žaloby dne 2.5.2018) a tři režijních paušálů á 300,-Kč. Nárok je oprávněný, avšak soud neuznal jako důvodnou poradu s žalobcem dne 2.5.2018, když převzetí a příprava zastoupení se uskutečnila dne 11.4.2018 a nejedná se o tak právně složitou věc, která by vyžadovala další poradu. Soud proto přiznal náklady řízení za dva úkony právní služby a dva režijní paušály, což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif.*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 12. prosince 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně